Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

DZIENNIK URZĘDOWY

MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Rok XX. Warszawa, 1 czerwca 1938 r. Nr 41.

SPIS TREŚCI:

CZĘŚĆ A

Dział Ogólny i Osobowy.

Poz. 388. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 maja 1938 r. o utworzeniu w D.O.K.P. w Krakowie Oddziału Przebudowy Stacji Zakopane . . . . . str. 672

Poz. 389. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 maja 1938 r. wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o utworzeniu i organizacji Państwowego Kierownictwa Budowy Kanału Warta — Gopło . . . . str. 672

Poz. 390. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 maja 1938 r. o włączeniu statystyki pracy pociągów trakcji elektrycznej do zakresu działania Wydziału Ruchu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie . . . . . . str. 675

Poz. 391. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 maja 1938 r. o organizacji głównych warsztatów elektrotrakcyjnych kolei państwowych . . . . . . str. 675

Poz. 392. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 maja 1938 r. o premiowaniu pracowników przedsiębiorstwa P. K. P. za ujawnienie podróżnych bez ważnych dowodów na przejazd . . . . str. 678

Poz. 393. Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 maja 1938 r. o zakazie uprawiania handlu w urzędach i jednostkach służbowych . . . . str. 679

Poz. 394. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 maja 1938 r. Nr 68 o poręce przy udzielaniu zaliczek na wynagrodzenie dla stałych pracowników umownych P. K. P. miesięcznie płatnych. . str. 679

Poz. 395. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 18 maja 1938 r. Nr 70 o bezpośrednim zakupie urzędowych znaczków pocztowych przez podległe urzędy, dyrekcje okręgowe kolei państwowych i biura P. K. P., oraz zmiany okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 162 z 1937 r. 679

Dział Finansowy.

Poz. 396. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 13 maja 1938 r. Nr 71 o zarachowywaniu kosztów odzieży inwentarialnej . . . . str. 680

Dział Handlowo Taryfowy.

Poz. 397. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 69 w sprawie uzupełnienia w Cz. II Zbioru Okólników Ministerstwa Komunikacji . str. 680

Poz. 398. Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 19 maja 1938 r. Nr 72 w sprawie uzupełnienia postanowień dotyczących opłat pocztowych od korespondencji ajencyj celnych . . . . . str. 681

Wyjaśnienie . . . . str. 681

DZIAŁ OGÓLNY I OSOBOWY.

388.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 23 maja 1938 r. o utworzeniu w D. O. K. P. w Krakowie Oddziału Przebudowy Stacji Zakopane.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705) zarządzam:

§ 1.

Tworzy się Oddział Przebudowy Stacji Zakopane, podległy bezpośrednio Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Krakowie.

§ 2.

Ustrój i zakres działania Oddziału, o którym mowa w § 1, określają §§ 1, 3, 4, 5 i 7 Regulaminu oddziałów budowy kolei państwowych, stanowiących załącznik rozporządzenia Ministra Komunikacji z dnia 17 lipca 1933 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 13, poz. 109), zmienionego zarządzeniem z dnia 21 stycznia 1938 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 9, poz. 82) w brzmieniu zarządzenia z dnia 11 lutego 1938 r. (Dz. Urz. M. K. Nr 24, poz. 242).

§ 3.

(1) Personel Oddziału, o którym mowa w § 1, stanowić będą pracownicy przeniesieni do tego Oddziału oraz pracownicy przyjęci na podstawie umowy o pracę do służby w tym oddziale przez dyrektora kolei państwowych w Krakowie, w granicach norm wynagrodzenia i kwoty ogólnego wydatku na płace, zatwierdzonych przez Ministerstwo Komunikacji.

(2) Koszty personelu Oddziału jako też inne wydatki administracyjne, związane z utworzeniem i działalnością Oddziału, obciążają rachunek wykonywanej budowy.

§ 4.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. Org. 137/2/38.

389.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 maja 1938 r., wydane w porozumieniu z Ministrem Spraw Wewnętrznych, o utworzeniu i organizacji Państwowego Kierownictwa Budowy Kanału Warta — Gopło.

Niniejszym zarządzam:

§ 1.

Tworzy się do odwołania Państwowe Kierownictwo Budowy Kanału Warta — Gopło z siedzibą w Koninie, jako organ Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego.

§ 2.

Zadaniem Kierownictwa jest:

1) wykonanie budowy kanału Warta — Gopło oraz wszelkich innych robót, związanych z tą budową, wraz z przeprowadzeniem potrzebnych czynności administracyjno-prawnych, związanych z budową kanału i wykupem lub wywłaszczeniem gruntów;

2) administrowanie wykonanymi budowlami i wykupionymi lub wywłaszczonymi gruntami, do czasu przejęcia ich przez organ upoważniony przez Ministerstwo Komunikacji.

§ 3.

(1) Na czele Kierownictwa Budowy stoi kierownik budowy, wyznaczony przez Ministra Komunikacji.

(2) Kierownik budowy:

1) podlega Wojewodzie Poznańskiemu i zalicza się do składu Wydziału Komunikacyjno-Budowlanego Urzędu Wojewódzkiego;

2) jest zwierzchnikiem personelu Kierownictwa; ma prawo nakładania na podległy personel kar porządkowych, udzielania mu urlopów wypoczynkowych i okolicznościowych oraz zarządzania pracy poza przepisanymi godzinami zajęć służbowych;

3) kieruje i sprawuje nadzór nad całością prac Kierownictwa, w granicach instrukcji dla kierowników budowy dróg lądowych oraz dróg i budowli wodnych (Dz. Urz. M. K. z 1936 r. Nr 64, poz. 324) oraz w granicach niniejszego zarządzenia i załączonej instrukcji;

4) jest odpowiedzialny za całość prac Kierownictwa, w szczególności za swoją osobistą działalność służbową i za działalność służbową podległego mu personelu.

§ 4.

Jeżeli kierownik budowy nie może pełnić czynności służbowych, zastępuje go kierownik sekcji technicznej Kierownictwa. Na zastępującego przechodzą wszystkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbowa kierownika budowy.

§ 5.

Kierownictwo Budowy dzieli się na sekcje:
1) Ogólną
2) Techniczną.

§ 6.

Sekcja ogólna obejmuje:
1) sprawy personalne
2) sprawy finansowo-gospodarcze, rachunkowe, kasowe i kancelaryjne

3) sprawy wywłaszczeniowe i wodno-prawne, a mianowicie:

a) koordynowanie akcji wykupna i wywłaszczenia gruntów, zgodnie z terminarzem budowy kanału co do kolejności wykonania prac
b) opracowanie materiałów do dochodzenia wodno-prawnego
c) opracowanie wniosków wywłaszczeniowych
d) występowanie wobec władz administracyjnych i sądowych w sprawach, związanych z postępowaniem wodno-prawnym oraz z wykupem lub wywłaszczeniem gruntów
e) prowadzenie z właścicielami gruntów, położonych na terenie robót, pertraktacyj o kupno — sprzedaż danych gruntów i opracowywanie wniosków w tych sprawach dla Urzędu Wojewódzkiego
f) szacowanie i wypłacanie odszkodowań za drobne szkody w plonach lub gruntach, spowodowane pracami i studiami pomiarowymi oraz prowadzonymi robotami, jeżeli szkody te w stosunku do pojedyńczego właściciela nie przekraczają sumy 200 zł
g) obejmowanie wywłaszczonych gruntów.

§ 7.

Sekcja Techniczna obejmuje:

1) ustalenie szczegółowego programu robót
2) sprawy placu budowy
3) wyznaczenie budowli w terenie
4) opracowanie wniosków do Ministerstwa Komunikacji o zmianę projektu i opracowanie szczegółowych rysunków roboczych,
5) sporządzanie projektów i kosztorysów, zleconych przez Ministerstwo Komunikacji
6) odbiór dostarczonych maszyn i robót
7) nadzór i kontrolę robót, wykonywanych przez przedsiębiorców
8) sprawdzanie rachunków, złożonych przez przedsiębiorców
9) kierownictwo robót, prowadzonych we własnym zarządzie
10) prowadzenie dziennika budowy i ksiąg materiałowych
11) badanie cementu, piasku, żwiru, wody i wytrzymałości cementu przy pomocy instytucyj naukowych badawczych, wyznaczonych do tego celu przez Ministerstwo Komunikacji
12) określanie składu betonu
13) kontrolę techniczną wykonywanych robót betonowych i żelbetowych.

§ 8.

(1) Na czele każdej sekcji stoi kierownik sekcji, wyznaczony przez Wojewodę Poznańskiego, za zgodą Ministerstwa Komunikacji.

(2) Kierownik sekcji:

1) podlega bezpośrednio kierownikowi budowy
2) jest bezpośrednim zwierzchnikiem służbowym personelu sekcji
3) sprawuje kierownictwo i nadzór nad sprawami i czynnościami sekcji
4) wydaje i podpisuje, w imieniu kierownika budowy („za Kierownika Budowy"), decyzje, które kierownik budowy przekaże na stałe lub czasowo jego kompetencji
5) jest odpowiedzialny za swoją działalność służbową i za działalność służbową podległego personelu, w szczególności za celowe, oszczędne i terminowe wykonanie robót i związanych z nimi czynności.

(3) Jeżeli kierownik sekcji nie może pełnić czynności służbowych, zastępuje go inny funkcjonariusz Kierownictwa, wyznaczony przez kierownika budowy. Na zastępującego przechodzą wszystkie prawa, obowiązki i odpowiedzialność służbowa kierownika sekcji.

§ 9.

(1) Do składu Kierownictwa Budowy należy — prócz kierownika budowy i kierowników sekcji — personel techniczny i administracyjny.

(2) Personel techniczny i administracyjny przyjmuje, w granicach, ustalonych przez Ministerstwo Komunikacji, Wojewoda (Urząd Wojewódzki Poznański), na wniosek kierownika budowy, na warunkach, określonych przez Ministerstwo Komunikacji dla pracowników umownych, zatrudnionych przy robotach inwestycyjnych drogowych i wodnych w dziale Ministerstwa Komunikacji.

§ 10.

Sprawy, które wchodzą w zakres czynności obu sekcyj, załatwiają sekcje w porozumieniu ze sobą. Gdy kierownicy sekcyj nie osiągną porozumienia, rozstrzyga sprawę kierownik budowy.

§ 11.

Kierownik budowy i upoważnione przez niego organy Kierownictwa porozumiewają się w zakresie swojej działalności:

1) bezpośrednio z wszystkimi urzędami państwowymi i samorządowymi I i II instancji
2) w sprawach pilnych o charakterze technicznym bezpośrednio z Ministerstwem Komunikacji, przesyłając jednocześnie właściwemu organowi Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego odpis sprawozdania do wiadomości.

§ 12.

(1) Na pokrycie wszelkich wydatków związanych z wykonywaniem zadań kierownictwa,

kierownik budowy będzie otrzymywał z Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego, w miarę postępu robót, zaliczki na pokrycie kosztów budowy, na podstawie miesięcznych zapotrzebowań kredytów.

(2) Kierownictwo Budowy posiada rachunek bieżący w Kasie Urzędu Skarbowego w Koninie.

§ 13.

Kierownictwo budowy posiada własną pieczęć okrągłą.

§ 14.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. Org. 172-8/38.

Załącznik do Zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 maja 1938 r. nr O. Org. 172/8/38.

INSTRUKCJA

dla kierownika Budowy Kanału Warta—Gopło.

§ 1.

Projekty i kosztorysy.

(1) Projekty szczegółowe oraz rysunki wykonawcze opracowuje Kierownictwo Budowy, na podstawie zatwierdzonego przez Ministerstwo Komunikacji projektu. Wszelkich zasadniczych zmian w projektach i rysunkach można dokonywać po zatwierdzeniu przez Ministerstwo Komunikacji.

(2) Kierownik budowy występuje wobec Ministerstwa Komunikacji, za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego, z inicjatywą zmiany projektów i kosztorysów szczegółowych, jeżeli będą tego wymagały względy techniczne, terenowe lub ekonomia budowy.

§ 2.

Roboty i dostawy.

(1) Roboty i dostawy do budowy kanału i wszelkich innych budowli, związanych z tą budową, oddawane będą w zasadzie z przetargów, przeprowadzanych przez Ministerstwo Komunikacji, zgodnie z obowiązującymi przepisami o oddawaniu państwowych dostaw i robót.

(2) Jeżeli suma kosztorysu pewnej całości robót nie przekracza 50.000 zł, kierownik budowy może przeprowadzić przetarg oraz zawrzeć umowę we własnym zakresie działania; w skład komisji przetargowej powinien wówczas wchodzić przedstawiciel właściwego wydziału Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego; jeżeli suma kosztorysu pewnej całości robót nie przekracza kwoty 5.000 zł, kierownik budowy może oddać wykonanie robót lub dostawę materiałów z wolnej ręki. Odpisy umów, zawartych przez kierownika budowy, oraz odpisy zamówień pisemnych powinien kierownik budowy przesyłać Urzędowi Wojewódzkiemu Poznańskiemu oraz Ministerstwu Komunikacji, gdzie będą stanowiły podstawę do przeprowadzania kontroli.

(3) Roboty mogą być wykonywane przez przedsiębiorców na zasadzie umów, zawartych z Ministerstwem Komunikacji, umów, zawartych z kierownikiem budowy oraz na zasadzie zamówienia pisemnego kierownika budowy.

(4) Kierownik budowy może prowadzić część robót we własnym zarządzie (systemem gospodarczym), za zgodą Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego, zatwierdzoną przez Ministerstwo Komunikacji.

(5) Kierownik budowy ma prawo powierzyć dostawę materiałów lub wykonanie robót w drodze bezpośredniego zakupu za rachunkiem kupieckim lub w drodze umowy w tych przypadkach, gdy wartość całej dostawy lub roboty nie przekracza sumy 1000 zł.

(6) Wszelkie zakupy materiałów i zamówienia robót, do których wykonywania uprawniony jest kierownik budowy na podstawie niniejszej instrukcji, powinny odpowiadać postanowieniem rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 29 stycznia 1937 r. o dostawach i robotach na rzecz Skarbu Państwa, samorządu oraz instytucyj prawa publicznego (Dz. U. R. P. Nr 13, poz. 92).

§ 3

W razie wyjątkowych trudności natury technicznej kierownik budowy może, za zgodą Ministerstwa Komunikacji, za pośrednictwem Urzędu Wojewódzkiego Poznańskiego, powołać ekspertów do opiniowania kwestyj natury technicznej.

§ 4.

Administrowanie gruntami i budowlami.

(1) Kierownik budowy obejmuje wykupione lub wywłaszczone na cele budowy grunty do czasu przekazania kanału Warta — Gopło wraz z wykonanymi budowlami oraz gruntami organom, upoważnionym przez Ministerstwo Komunikacji.

(2) Kierownik budowy wykonywa bezpośredni zarząd wykupionym majątkiem i wzniesionymi budowlami oraz prowadzi ewidencję tego majątku.

§ 5.

Przyjmowanie personelu.

Kierownik Budowy ma prawo przyjmować na służbę w Kierownictwie i zwalniać ze służby

pracowników umownych fizycznych, w granicach programów robót, zatwierdzonych przez Ministerstwo Komunikacji. Wynagrodzenie tych pracowników reguluje kierownik budowy według cen rynkowych.

390.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 maja 1938 r. o włączeniu statystyki pracy pociągów trakcji elektrycznej do zakresu działania Wydziału Ruchu Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie.

Na podstawie postanowienia art. 17 ust. (3) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705), zarządzam:

§ 1.

W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 26 sierpnia 1937 r. o włączeniu statystyki pracy parowozów do zakresu działania wydziałów ruchu w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. Nr 40, poz. 342) należy:

1) w nagłówku zarządzenia, w § 1, w § 4 ust. (1) i w § 6 ust. (2) pkt 1) po wyrazach „statystyki pracy parowozów" dodać wyrazy „i pociągów trakcji elektrycznej"

2) w § 6 ust. (2) pkt 1) po wyrazach „drużyn konduktorskich" wyraz „i" zastąpić przecinkiem, a po wyrazie „parowozowych" dodać wyrazy „i dla motorniczych"

3) w § 1 po wyrazach „godzinowego dla drużyn parowozowych" dodać wyrazy „i dla motorniczych"

4) w § 3 ustęp 1 oznaczyć cyfrą „(1)" i dodać nowy ustęp 2-gi o brzmieniu następującym:

„(2) Kierownik Działu Statystycznego w Wydziale Ruchu D. O. K. P. w Warszawie otrzymuje wskazówki fachowe, potrzebne przy wykonywaniu prac dotyczących służby elektrotechnicznej, bezpośrednio od naczelnika służby elektrotechnicznej".

§ 2.

(1) W zarządzeniu Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1936 r. o organizacji służby elektrotechnicznej w dziedzinie silnych prądów na obszarze Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych w Warszawie w związku ż elektryfikacją Węzła Kolejowego Warszawskiego (Dz. Urz. M. K. Nr 21, poz. 99) należy w części II § 2 ust. (5) skreślić końcowe wyrazy pktu 5) „oraz obliczanie czasu jazdy pociągów" i cały pkt 6) oraz zmienić liczby porządkowe punktów 7)— 17) na liczby porządkowe 6) — 16).

(2) Te same zmiany należy przeprowadzić w § 14 ust. (5) przepisów o podziale czynności w dyrekcjach okręgowych kolei państwowych (Dz. Urz. M. K. z 1936 r. Nr 21, poz. 99).

§ 3.

Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Nr O. Org. 132-40/38.

391.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 28 maja 1938 r. o organizacji głównych warsztatów elektrotrakcyjnych kolei państwowych.

Na podstawie art. 17 ust. 3 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z 24 września 1926 r. o utworzeniu przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" (Dz. U. R. P. z 1930 r. Nr 89, poz. 705), zarządzam:

§ 1.

Ustrój i zakres działania głównych warsztatów elektrotrakcyjnych kolei państwowych normuje załączony Statut.

§ 2.

(1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 czerwca 1938 r.

(2) Z dniem wejścia w życie niniejszego zarządzenia wprowadza się następujące zmiany do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 25 marca 1936 r. o organizacji służby elektrotechnicznej w dziedzinie silnych prądów na obszarze D. O. K. P. w Warszawie (Dz. Urz. M. K. Nr 21, poz. 99):

1) § 3 pkt 2) otrzymuje brzmienie „główne warsztaty elektrotrakcyjne"

2) § 5 otrzymuje brzmienie:

„(1) Organizację głównych warsztatów elektrotrakcyjnych normuje osobny Statut organizacyjny.

(2) Warsztaty Elektrotechniczne w D. O. K. P. w Warszawie przemianowuje się na Warsztaty Sygnałowe".

3) Z zakresu działania Centralnego Laboratorium Badawczego P. K. P. wyłącza się badanie maszyn elektrycznych i transformatorów.

Nr O. Org. 168—4/38.

Załącznik do zarządzenia Ministra Komunikacji z dnia 28 maja 1938 r. nr O. Org. 168/4/38.

Statut Organizacyjny Głównych Warsztatów Elektrotrakcyjnych Kolei Państwowych.

§ 1.

Charakter i siedziba warsztatów.

Główne warsztaty elektrotrakcyjne kolei państwowych są jednostką służbową, podległą bezpośrednio Dyrekcji Okręgowej Kolei Państwowych, z siedzibą w Warszawie.

§ 2.

Zadanie warsztatów.

Zadaniem głównych warsztatów elektrotrakcyjnych jest:

1) naprawa okresowa części elektrycznych i mechanicznych taboru elektrycznego
2) naprawa urządzeń mechanicznych, związanych z trakcją elektryczną, nie objętych pkt 1)
3) wytwarzanie części zapasowych taboru elektrycznego i innych przedmiotów, związanych z elektrotrakcją
4) badania laboratoryjne nad ulepszeniem urządzeń trakcji elektrycznej
5) wykonywanie różnych innych robót zleconych przez D. O. K. P. lub M. K. dla potrzeb przedsiębiorstwa P. K. P. oraz robót lub badań laboratoryjnych, podejmowanych, za zezwoleniem Ministerstwa Komunikacji, dla instytucyj rządowych, samorządowych i prywatnych, jako też dla osób trzecich.

§ 3.

Naczelnik warsztatów.

(1) Na czele głównych warsztatów elektrotrakcyjnych stoi naczelnik, mianowany przez Ministra Komunikacji.

(2) Zakres działania, uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa naczelnika głównych warsztatów elektrotrakcyjnych są analogiczne, jak zakres działania, uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa naczelnika warsztatów głównych w służbie mechanicznej, z tą różnicą, że naczelnik głównych warsztatów elektrotrakcyjnych podlega naczelnikowi służby elektrotechnicznej, a nie mechanicznej.

§ 4.

Zastępstwo naczelnika warsztatów.

(1) Do pomocy naczelnika głównych warsztatów elektrotrakcyjnych przydany jest zastępca naczelnika, mianowany przez Ministra Komunikacji.

(2) Zakres działania, uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa zastępcy naczelnika głównych warsztatów elektrotrakcyjnych są analogiczne, jak zakres działania, uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa zastępcy naczelnika warsztatów głównych służby mechanicznej.

(3) Kierownictwo głównych warsztatów elektrotrakcyjnych — w razie nieobecności na służbie naczelnika warsztatów — obejmuje zastępca naczelnika, a — w razie równoczesnej nieobecności naczelnika i zastępcy naczelnika— jeden z kierowników działów lub biura warsztatów (§§ 6, 7 i 8), wyznaczony przez dyrektora kolei państwowych na wniosek naczelnika warsztatów.

§ 5.

Podział warsztatów.

(1) Do składu głównych warsztatów elektrotrakcyjnych należy:

1) biuro personalno-rachunkowe
2) biuro techniczne
3) działy warsztatowe:
   a) montażowy
   b) mechaniczny
   c) elektrotechniczny
4) laboratorium elektrotechniczne
5) składnica.

(2) W ciągu jednego roku, licząc od dnia wejścia w życie niniejszego Statutu, Dyrektor Kolei Państwowych może, w porozumieniu z naczelnikiem Biura Elektryfikacji Węzła Kolejowego Warszawskiego, zaniechać tworzenia pewnych działów warsztatowych przewidzianych w Statucie i przekazywać czynności te z jednego działu do drugiego.

§ 6.

Biuro personalno - rachunkowe.

(1) Zakres działania biura personalno - rachunkowego w głównych warsztatach elektrotrakcyjnych jest analogiczny, jak zakres działania biura personalno-rachunkowego w warsztatach głównych służby mechanicznej.

(2) Na czele Biura personalno - rachunkowego w głównych warsztatach elektrotrakcyjnych stoi kierownik biura, mianowany przez Ministra Komunikacji, podległy bezpośrednio naczelnikowi warsztatów.

(3) Uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa kierownika biura personalno-rachunkowego są w stosunku do pracowników tego biura analogiczne, jak uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa kierownika biura personalno - rachunkowego w warsztatach głównych służby mechanicznej.

§ 7.

Biuro techniczne.

(1) Zakres działania biura technicznego głównych warsztatów elektrotrakcyjnych obejmuje zakres działania sprawowany w warsztatach głównych służby mechanicznej przez biuro techniczne, biuro usprawnienia, centralne biuro rozdzielcze warsztatów głównych, rewidentów terminów robót i odbiorców robót.

(2) Na czele biura technicznego głównych warsztatów elektrotrakcyjnych stoi kierownik biura, mianowany przez Ministra Komunikacji i podległy bezpośrednio naczelnikowi warsztatów.

(3) Zakres działania, uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa kierownika biura technicznego głównych warsztatów elektrotrakcyjnych są analogiczne, jak zakres działania, uprawnienia, obowiązki i odpowiedzialność służbowa kierowników odpowiednich biur w warsztatach głównych służby mechanicznej.

§ 8.

Działy warsztatowe.

(1) Na czele działów warsztatowych w głównych warsztatach elektrotrakcyjnych stoją kierownicy działów, mianowani przez Ministra Komunikacji, podlegli bezpośrednio naczelnikowi warsztatów.

(2) Organem pracy działów warsztatowych, powołanym do wykonywania robót, są grupy robót. Grupą robót w dziale warsztatowym zarządza kierownik robót. Jego stanowisko i zakres działania są analogiczne, jak stanowisko i zakres działania kierowników robót w warsztatach głównych służby mechanicznej. Organizacja wewnętrzna grup robót w warsztatach elektrotrakcyjnych jest analogiczna, jak organizacja grup robót w warsztatach głównych służby mechanicznej.

(3) Ilość i skład grup robót w każdym dziale warsztatowym ustala naczelnik warsztatów.

(4) Do zakresu działania działu montażowego należy organizowanie i prowadzenie wszystkich robót przy demontażu, montażu i próbach naprawionego taboru elektrycznego.

(5) Do zakresu działania działu mechanicznego należy organizowanie i prowadzenie wszystkich robót przy naprawie części mechanicznych taboru elektrycznego, jak również wszelkich innych robót mechanicznych z zakresu działania głównych warsztatów elektrotrakcyjnych.

(6) Do zakresu działania działu elektrotechnicznego należy organizowanie i prowadzenie wszystkich robót przy naprawie urządzeń elektrycznych taboru elektrycznego, jak również wszelkich innych robót elektrotechnicznych z zakresu działania głównych warsztatów elektrotrakcyjnych.

(7) Szczegółowy zakres czynności każdego działu warsztatowego ustala naczelnik warsztatów.

§ 9.

Laboratorium elektrotechniczne.

(1) Na czele laboratorium elektrotechnicznego stoi kierownik, mianowany przez Ministra Komunikacji, podległy bezpośrednio naczelnikowi warsztatów.

(2) Zadaniem laboratorium elektrotechnicznego jest (są):
1) badanie urządzeń elektrotrakcyjnych przed i po naprawie ich w dziale elektrotechnicznym warsztatów.
2) badanie doświadczalne urządzeń elektrotrakcyjnych
3) badanie maszyn elektrycznych i transformatorów,
4) badania wszelkich innych urządzeń elektrotechnicznych, zlecone warsztatom elektrotrakcyjnym.

§ 10.

Składnica.

(1) Składnicę warsztatów elektrotrakcyjnych prowadzi pracownik wyznaczony przez naczelnika warsztatów i jemu bezpośrednio podległy.

(2) Zakres czynności i organizacja wewnętrzna składnicy warsztatów elektrotrakcyjnych są analogiczne, jak zakres czynności i organizacja wewnętrzna magazynu podręcznego warsztatów głównych służby mechanicznej.

§ 11.

Organizacja pracy w warsztatach.

(1) Zasady organizacji pracy w warsztatach elektrotrakcyjnych są analogiczne, jak w warsztatach głównych służby mechanicznej.

(2) Tryb i porządek pracy w warsztatach elektrotrakcyjnych określi regulamin warsztatów, wydany przez naczelnika warsztatów w ramach obowiązujących przepisów.

§ 12.

Stosunek warsztatów elektrotrakcyjnych do innych jednostek służbowych i urzędów.

(1) Naczelnik warsztatów elektrotrakcyjnych lub upoważnione przez niego organa warsztatów porozumiewają się w zakresie działania warsztatów:
1) z innymi warsztatami i jednostkami służbowymi podległymi Dyrekcji, z równorzędnymi hierarchicznie organami zarządów kolei prywatnych oraz z urzędami państwowymi I instancji — bezpośrednio;
2) z urzędami (władzami) wyższymi oraz z zarządami kolei prywatnych — za pośrednic-

twem Dyrekcji, a bezpośrednio tylko na podstawie upoważnienia Dyrekcji.

(2) Odpisy przedkładanych Dyrekcji:

a) wniosków w sprawach programu napraw i potrzebnych na ten cel kredytów
b) wniosków w sprawach organizacji pracy w warsztatach i przewidywań w zakresie inwestycyj i ulepszeń technicznych w warsztatach
c) sprawozdań o wykonaniu programu napraw i o wynikach gospodarczych pracy warsztatów naczelnik warsztatów przedkłada jednocześnie bezpośrednio Departamentowi Mechanicznemu Ministerstwa Komunikacji i Biuru Elektryfikacji Węzła Kolejowego Warszawskiego.

392.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 5 maja 1938 r. o premiowaniu pracowników przedsiębiorstwa „P. K. P.“ za ujawnienie podróżnych bez ważnych dowodów na przejazd.

Na podstawie § 10 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 1 stycznia 1934 r. o uposażeniu pracowników przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe“ (Dz. U. R. P. Nr 4, poz. 24) zarządzam:

§ 1. Pracownikom, pełniącym czynności konduktorów rewizyjnych w pociągach lub samochodach, rewizorów pociągów, rewizorów komunikacji samochodowej, bileterów i pracownikom, posiadającym upoważnienia Ministra Komunikacji lub Dyrektora K. P. (Naczelnika Biura Komunikacji Samochodowej P. K. P.) do przeprowadzania rewizji biletów, przysługuje za ujawnienie osób, odbywających podróż pociągami lub samochodami przedsiębiorstwa P. K. P. bez ważnych dowodów na przejazd, premia w wysokości 15% kwoty, zapłaconej przez podróżnego według taryfy normalnej, podwójnej ceny biletu lub podwójnej różnicy cen biletów (§ 17 pkt. 1 T. O. I.).

§ 2. Premia przysługuje pracownikowi, który ujawnił nieprawidłowy przejazd.

§ 3. (1) Wypłaty premii dokonywują Dyrekcje O. K. P. (Biuro Komunikacji Samochodowej P. K. P.) po stwierdzeniu pobrania opłaty od podróżnego.

(2) W przypadkach zwrotu wskutek reklamacji niesłusznie pobranej od podróżnego opłaty, wypłaconą pracownikowi premię potrąca się z najbliższej premii lub z najbliższego uposażenia.

(3) Wydatki na wypłatę premii zalicza się na dział 2 rozdział 9 § 1a poz. 1 lub dział 2 rozdział 10 § 8 poz. 1 albo dział 4 § 2.

§ 4. Dyrekcje O. K. P. (Biuro Komunikacji Samochodowej P. K. P.) składają Ministerstwu Komunikacji (Departament Handlowo-Taryfowy) w miesiącu marcu każdego roku sprawozdanie o wypłaconych premiach według załączonego wzoru.

§ 5. (1) Zarządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

(2) Równocześnie uchyla się rozporządzenie Ministerstwa Komunikacji z dnia 8 września 1928 r. Nr IV/9511/13 w sprawie premii za ujawnienie w pociągach podróżnych bez biletów (Dz. Urz. M. K. Nr 22, poz. 278), rozporządzenie Ministra Komunikacji z dnia 7 lipca 1930 r. Nr II/2/4704/30 w sprawie premii za ujawnienie nadużyć z biletami bezpłatnymi i ulgowymi, rozporządzenie Ministra Komunikacji z dn. 14 października 1933 r. Nr P. U. II/49/47 w sprawie premii za wykrycie nadużyć przy przejazdach pociągami (Dz. Urz. M. K. Nr 22, poz. 162) oraz okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 21 sierpnia 1934 r. Nr P. 6/49/16/34 w sprawie premii za ujawnienie podróżnych bez biletów (Dz. Urz. M. K. Nr 29, poz. 186).

Nr P. 6/49/8/37.

Załącznik do § 4 zarządzenia Ministra Komunikacj z dnia 5 maja 1937 r. Nr. P. 6/49/8/37.

W Y K A Z

wypłaconych premij w .... roku za ujawnienie podróżnych bez ważnych d wodów na przejazd.

Miesiąc	Ogólna kwota wypłaconych premii	Kwoty premii wypłaconych:		
		konduktorom	rewizorom	innym osobom
1	2	3	4	5

393.

Zarządzenie Ministra Komunikacji z dnia 12 maja 1938 r. o zakazie uprawiania handlu w urzędach i jednostkach służbowych.

Zarządzeniem z dnia 9 lipca 1931 r. Nr I/1/6247/37 Ministerstwo Komunikacji podało wszystkim podległym urzędom i biurom do wiadomości i ścisłego stosowania okólnik Nr 47 Prezesa Rady Ministrów z dnia 3 lipca 1931 r. Nr 8024/III w sprawie zakazu uprawiania wszelkiego rodzaju handlu w obrębie poszczególnych biur zarówno przez osoby, trudniące się procederem handlu obnośnego zawodowo, jak również przez pracowników, zajmujących się rozprzedażą różnych artykułów w godzinach pracy.

Ponieważ stwierdzono, że powyższy zakaz nie wszędzie jest należycie przestrzegany, przypominam — zgodnie z okólnikiem Nr 14 Prezesa Rady Ministrów z dnia 21 kwietnia b. r. Nr 87 - 201/3 — o obowiązku **bezwzględnego** stosowania wyżej wymienionego zarządzenia i zakazuję uprawiania handlu w jakiejkolwiek formie w poszczególnych biurach urzędów i jednostek służbowych zarówno przez osoby obce jak i personel własny.

Uprawianie bowiem wszelkiego rodzaju handlu w urzędach nie licuje z ich powagą oraz powoduje straty czasu w urzędowaniu.

Nr G. V. 154 1—38.

394.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 5 maja 1938 r. Nr 68 o poręce przy udzielaniu zaliczek na wynagrodzenie dla stałych pracowników umownych P. K. P. miesięcznie płatnych.

W związku z zarządzeniem Ministra Komunikacji z dnia 31 grudnia 1937 r. o zaliczkach na wynagrodzenie dla pracowników umownych P. K. P. (Dz. Urz. M. K. Nr 16, poz. 172 z 1938 r.) ustala się wzór deklaracji, dołączonej do niniejszego okólnika, wymaganej od ręczycieli stałych pracowników umownych miesięcznie płatnych na zabezpieczenie udzielonej zaliczki.

Władza, udzielająca zaliczkę pracownikowi umownemu, winna uprzednio stwierdzić, czy ręczyciele posiadają wysługę emerytalną, uzasadniającą prawo do zaopatrzenia emerytalnego i czy są wypłacalni, przy czym niezależnie od innych danych, wpływających na wypłacalność ręczyciela (zajęcia sądowe, administracyjne, alimenty itp.) należy przyjąć, że pracownik, który jest obciążony jedną, daną przez siebie poręką, nie może być uważany za wypłacalnego ręczyciela do chwili całkowitego spłacenia zabezpieczonej zaliczki.

Autentyczność podpisu ręczycieli stwierdza bezpośredni zwierzchnik służbowy ręczyciela własnoręcznym podpisem.

Nr P. 6/54/13/38.

Załącznik do okólnika M. K. z dnia 5 maja 1938 r. Nr 68.

My niżej podpisani solidarnie poręczamy wobec przedsiębiorstwa „Polskie Koleje Państwowe" wykonanie zobowiązania, jakie przyjął na siebie p. . . . . z tytułu otrzymanej . . . . miesięcznej zaliczki na uposażenie (wynagrodzenie) w wysokości zł . . . . (słownie zł . . . .).

W razie gdyby p. . . . . zobowiązania nie wykonał i nie zwrócił w ustalonych terminach, w całości lub części, otrzymanej zaliczki, zobowiązujemy się solidarnie do wykonania zobowiązania dłużnika, a w szczególności, niezależnie od odpowiedzialności całym naszym majątkiem, zgadzamy się na dokonywanie na pokrycie długu, bez potrzeby wyjednywania wyroku sądowego, odpowiednich potrąceń miesięcznych z naszego uposażenia służbowego, lub emerytalnego.

Miejscowość, data . . . .

podpisy

. . . .

. . . .

Autentyczność podpisu Pana . . . . . stwierdzam jako jego zwierzchnik służbowy.

Miejscowość, data . . . .

podpis . . . .

pieczęć
względnie stempel danej
jednostki służbowej.

395.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 18 maja 1938 r. Nr 70 o bezpośrednim zakupie urzędowych znaczków pocztowych przez podległe urzędy, dyrekcje okręgowe kolei państwowych i biura P. K. P. oraz zmiany okólnika Ministerstwa Komunikacji Nr 162 z 1937 r.

Celem uproszczenia manipulacji wykonywanej dotychczas przez Ministerstwo Komunikacji przy zakupach i rozsyłaniu znaczków pocztowych do opłaty urzędowych przesyłek listowych podległym urzędom, dyrekcjom okręgowym kolei państwowych i biurom P. K. P., Ministerstwo Poczt i Telegrafów zarządzeniem z dnia 13 kwietnia b. r. Nr P. W. 400/13 zaprowadziło od dnia 1 maja r. b. sprzedaż znaczków urzędowych przez obwodowe urzędy pocztowe i pocztowo-telekomunikacyjne.

Wymienione urzędy obwodowe sprzedają znaczki urzędowe **tylko za gotówkę,** pracownikom, posiadającym upoważnienie do zakupywania tych znaczków. Upoważnienie wystawia

urząd zakupujący, uprawniony do nabywania znaczków urzędowych. Formę tego upoważnienia należy ustalić w porozumieniu z miejscowym obwodowym urzędem pocztowym.

Wartość znaczków urzędowych, ustalona rozporządzeniem Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych na rok budżetowy 1938/39 wynosi: fioletowego — 6 gr, ciemno oranżowego — 12 gr.

Znaczki urzędowe na III kwartał b. r. otrzymają podległe urzędy, dyrekcje okręgowe kolei państwowych i biura P. K. P. jeszcze od Ministerstwa Komunikacji, po czym potrzebne znaczki — zarówno dla potrzeb własnych jak również dla podległych jednostek służbowych— należy już zakupywać **bezpośrednio** w obwodowych urzędach pocztowych i przydzielać tym jednostkom w sposób dotychczasowy.

Wydatki na zakup znaczków należy zaliczać na kredyty kancelaryjne.

Wobec powyższego, ustęp 2 okólnika Ministerstwa Komunikacji z dnia 18 marca 1937 r. Nr 162 (Dz. Urz. M. K. Nr 28, poz. 225) otrzymuje następujące brzmienie:

„2. Zakup tych znaczków dokonują urzędy, dyrekcje okręgowe kolei państwowych i biura P. K. P. — zarówno dla potrzeb własnych jak również dla podległych jednostek służbowych— **bezpośrednio** w obwodowych urzędach pocztowych i pocztowo - telekomunikacyjnych. Urzędy obwodowe sprzedają znaczki urzędowe **tylko za gotówkę** pracownikom, posiadającym upoważnienia do zakupywania tych znaczków. Upoważnienie wystawia urząd zakupujący, uprawniony do nabywania znaczków urzędowych. Należność za sprzedawane znaczki urzędowe obliczają urzędy obwodowe według wartości znaczka fioletowego i ciemno oranżowego, ustalanej rozporządzeniem Ministrów: Poczt i Telegrafów, Skarbu i Spraw Wewnętrznych na każdy rok budżetowy".

Nr G. XIV. 341/24—38.

DZIAŁ FINANSOWY.

396.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 13 maja 1938 r. Nr 71 o zarachowywaniu kosztów odzieży inwentarialnej.

Wobec stwierdzenia, że nie wszystkie Dyrekcje (Biura) jednolicie zarachowują koszty odzieży inwentarialnej, przeznaczonej dla celów eksploatacyjnych kolei, albowiem jedne z nich, o ile idzie o powiększenie ilości odzieży, koszty te księgują na rozdz. 3 § 10 poz. 1 funduszu inwestycyjnego, a wydatki na naprawę, utrzymanie i wymianę tej odzieży, na poz. 3 „Utrzymanie i wymiana inwentarza" paragrafu 2 właściwych rozdziałów działu 2, — inne zaś Dyrekcje wydatki z powyższych tytułów księgują na poz. 3 „Umundurowanie" paragrafu 1a poszczególnych rozdziałów działu 2, względnie częściowo na kredyty osobowe, częściowo rzeczowe— Ministerstwo Komunikacji wyjaśnia co następuje:

Wartość odzieży inwentarialnej (rozdział VIII przepisów Nr A 8), przydzielanej jednostkom służbowym dla celów eksploatacyjnych kolei, celem wydawania jej pracownikom na czas faktycznej potrzeby i do wyłącznego użytku służbowego, bez względu na to, czy odzież ta stanowi powiększenie dotychczasowej ilości, czy też została przydzielona na wymianę zużytej, należy zarachowywać na rozchody budżetowe wydatków osobowych poz. 3 „Umundurowanie" paragrafu 1a rozdziałów 1 — 8 względnie na analogiczne pozycje rozdziału 10 oraz przedsiębiorstw pomocniczych działu 2 bez względu na to, czy korzystający z tej odzieży są opłacani z kredytów osobowych czy rzeczowych. Na wyżej wskazaną pozycję budżetową należy również zarachowywać wydatki związane z utrzymaniem i naprawą wspomnianej odzieży inwentarialnej.

Powyższy sposób zarachowania wydatków na odzież inwentarialną należy analogicznie stosować jeżeli chodzi o komunikację samochodową i lotnictwo cywilne, tj. księgować te wydatki na § 2 „Różne świadczenia osobowe" działu 4, względnie 5.

Wydatki na odzież inwentarialną, przydzielaną jednostkom służbowym dla przeprowadzenia robót inwestycyjnych, należy pokrywać z kredytów odnośnych robót funduszu inwestycyjnego względnie rozchodów nadzwyczajnych dz. 4 względnie 5.

Pod względem prowadzenia gospodarki, rachunkowości i kontroli odzieży inwentarialnej należy stosować „Przepisy o nabywaniu i ewidencji materiałów i przedmiotów inwentarialnych (F 2), które kwestie te regulują.

Nr FB. II./9/10/38.

DZIAŁ HANDLOWO - TARYFOWY.

397.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 15 kwietnia 1938 r. Nr 69 w sprawie uzupełnienia w Cz. II Zbioru Okólników M. K.

W Zbiorze okólników Ministerstwa Komunikacji (Dz. Urz. M. K. Nr 4/38, poz, 18) w Cz. II na str. 24 pkt. 2 skreśla się słowa:

„za przewóz reklam firmowych, worków o zasadniczych ładunkach".

Nr FD. II. 58/358.

398.

Okólnik Ministerstwa Komunikacji z dnia 19 maja 1938 r. Nr 72 w sprawie uzupełnienia postanowień, dotyczących opłat pocztowych od korespondencji ajencyj celnych.

W okólniku M. K. z dn. 31 grudnia 1937 r. Nr HP. IV. 163/2, ogłoszonym w Zbiorze okólników M. K. cz .IV str, 35 (Dz. Urz. M. K. Nr 4, poz. 1) należy zamieścić następujący nowy ustęp końcowy po słowach: „na opłacenie odpowiedzi":

„Opłaty pocztowe od korespondencji związanej z odprawą celną przesyłek w myśl T. T. Cz. I B. Rozdz. V A pkt. 6, winny być przez ajencje celne opłacane z góry przez naklejenie znaczków pocztowych odpowiedniej wartości z zarachowaniem wydatku w rachunku ajencji celnej".

Nr H. P. IV. 163/1.

WYJAŚNIENIE.

Przedrukowany w części C Dziennika Urzędowego Min. Komunikacji Nr 16 z dn. 10 czerwca 1937 r. okólnik Min. Przemysłu i Handlu Nr 19 z dn. 5 kwietnia 1937 r. dotyczy tylko Urzędów Wojewódzkich i Powiatowych Zarządów Drogowych, ze względu na znaczną ilość walców drogowych parowych, które podlegają przepisom o nadzorze nad kotłami.

Adres Redakcji:
Ministerstwo Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, Gabinet Ministra, pokój 27, tel. 552.00, wewn. 101.

Adres Administracji:
Administracja Wydawnictw Ministerstwa Komunikacji ul. Chałubińskiego 4, pokój Nr 123, II p. tel. 8.26.28 Konto czekowe PKO. Nr 30.658.

Warunki prenumeraty w kraju: rocznie zł 8.—; półrocznie zł 4.—; kwartalnie zł 2.—; cena numeru 50 gr.

Do nabycia w Administracji Dz. Urz. M. K. lub w Administracji Dz. Zarz. D. O. K. P. Prenumeratę wpłaca się z góry przed rozpoczęciem kwartału, półrocza lub roku. Reklamacje z powodu nieotrzymania pojedyńczych numerów Dz. Urz. M. K. wnosi się do właściwych urzędów pocztowych, najpóźniej 3-go dnia po otrzymaniu następnego z kolei numeru Dziennika. Reklamacji spóźnionych lub wniesionych w sposób niewłaściwy nie uwzględnia się. Za zmianę adresu opłata wynosi 50 groszy.

Cena ogłoszeń: od wiersza zł 1; za stronę zł 100.

Ogłoszenia prywatne można umieszczać tylko na luźnych kartkach dołączonych do Dziennika. Administracja Dziennika nie odpowiada za niedotrzymanie terminu ogłoszenia.

WYDAWNICTWO MINISTERSTWA KOMUNIKACJI.

Drukarnia Państwowa Nr 98701. 1.VI.38. 8400.

682